

[Ingerlise Koefoed]

Fra SFs side er vi meget positivt indstillet over for dette lovforslag. Vi synes, det er vigtigt, at man gør noget for de zoologiske haver, og vi synes også, det er nødvendigt, at man forbedrer haverne, ikke mindst zoologisk have her i København.

Vi er ikke enige i de synspunkter, der er kommet frem fra f. eks. venstres side om, at det kun er en lokal opgave med de zoologiske haver. Vi er tværtimod lidt kede af, at man ikke har tænkt på, at zoologisk have i København besøges af en fantastisk mængde mennesker fra provinsen, og at det ville have været rimeligt at spørge kommunerne ude i landet, om de ikke kunne tænke sig at give et lille tilskud til Københavns zoologiske have.

Da jeg var i zoologisk have sidst, mærkede jeg med glæde, at fodring er blevet forbudt, selv om jeg mindes, hvor glad jeg var som barn for, at jeg selv kunne spise en del af de jordnødder og det brød, som egentlig var beregnet til dyrene. Men jeg bemærkede også med beklagelse alle de reklamer, der efterhånden har holdt deres indtog i zoologisk have. Hvis vi undlader at give offentlig støtte til de zoologiske haver, kan man se for sig, hvordan man efterhånden vil få det, når man går i zoologisk have. Man vil ikke alene møde elefanten Irma, man vil sandsynligvis møde myreslugerne DUC og DONG, støttet af A. P. Møller, man vil møde tigerdyret Shell og måske løveungen BP. Jeg kunne også tænke mig, at de politiske partier ville være interesseret i at få reklame igennem zoologisk have. Jeg kunne f. eks. forestille mig visse politiske partier herinde, f. eks. centrum-demokraterne eller fremskridtspartiet, der med glæde ville sætte deres navn på et skilt til ære for bavieren Burchardt.

Men i øvrigt vil vi gerne tilslutte os lovforslaget.

Janne Normann (RV):

Ganske lammet over de poetiske udfoldelser, som dette lovforslag har givet anledning til, skal jeg nøjes med at sige, at vi anser værdien af de to zoologiske haver for så stor, at vi kan gå ind for en ændring af statstilskuddene og den måde, statstilskuddene gives på. Vi vil gerne se på beløbsstørrelserne, om de nu også er helt rimelige, som de står i bemærkningerne til lovforslaget, men vores hovedsynspunkt er velvilje.

Arne Melchior (CD):

CD har den principielle, aktuelle opfattelse, at tiden er kommet til at sige: »Holdt foran!« Hverken chimpanser eller løver eller papegøjer eller mennesker i dette land kan regne med at få det bedre, rigeligere, lettere i 1980, 1981, 1982, end de/vi har haft det i 1979, 1978, 1977.

Trods dette må vi vel alle erkende, at der kan være tale om enkelte rimelige justeringer, og CD vil ikke afvise, at der her er tale om en sådan. Vi kan derfor tilsige en temmelig velvillig behandling af det beherskede ønske, der her er fremsat fra regeringens side.

Jeg har med interesse lyttet til nogle af partiernes ordførere, som har henvist til andre dyreparker end de af forslaget omhandlede to zoologiske haver. Også disse dyreparker, der er blevet nævnt, finder jeg personlig er dejlige steder; de ville være kedelige at undvære. Ikke desto mindre er den direkte sammenligning med de zoologiske haver ikke helt rimelig. Et land, jeg vil næsten sige en større landsdel, kan simpelt hen ikke undvære en zoologisk have. Jeg har sagt, at jeg ønsker heller ikke at undvære dyreparkerne, men dem kunne man være foruden, om galt skulle være – jeg håber ikke, det skal indtræffe – men en zoologisk have er en simpel undervisningsmæssig og pædagogisk nødvendighed for ethvert land. Vi kan ikke tænke os, at vi skulle opdrage vore børn uden den samme mulighed, som vi selv har haft – med eller uden charterrejsemuligheder – for at se, hvordan en kamel ser ud. Det bør være muligt så at sige på hjemlig grund at få sådan noget konstateret gennem andet end billeder. Derfor må ethvert kultursamfund – selv på et meget lavere stade end det, vi mener at kunne bryste os af at være på – have en klar pligt til at opretholde, om jeg så må sige, det fulde sortiment i en zoologisk have, som er tilgængelig for såvel voksne som børn.

Henvisningen til, at kommunerne skulle bære en større del af ansvaret, synes jeg ikke er brugbar, for som det netop blev sagt, jeg tror, det var af fru Ingerlise Koefoed, som i øvrigt talte om en hr. . . . jeg tror, der blev sagt Burchardt, men jeg ved ikke, om det måske var Buchart, for vi har jo haft et æret medlem her i dette ting ved det navn. Jeg ved ikke, om det var ham, der var tale om,